

Nr 336.

Av herr **Leander**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 110, angående livränta till förre underofficerskorpralen Karl Manfred Olsson.

I proposition nr 110 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen att bevilja förre underofficerskorpralen Karl Manfred Olsson en livränta å 450 kronor per år. Såsom framgår av departementschefens yttrande till statsrådsprotokollet, har Olsson själv begärt pension eller understöd å 750 kronor efter år räknat. Enligt det kontrakt, som ursprungligen upprättades emellan honom och kronan, var han efter att ha uppnått graden såsom underofficerskorpral tillförsäkrad att få kvarstå i tjänsten, även om han angreps av sjukdom. På grund av sedermera ändrade bestämmelser blev han emellertid såsom angripen av lungtuberkulos avskedad ur krigstjänsten den 31 oktober 1916 och har sedan till stor del nödgats anlita den allmänna barmhärtigheten för att uppehålla sig och sin familj. Han är nämligen mestadels sängliggande och alldeles oförmögen att arbeta och förtjäna något.

Enligt vad som försports, lär anslag komma att begäras av riksdagen för pensionering av åtskilliga sjukliga underofficerskorpraler, som anses oförmögna att längre sköta sin tjänst. Den årliga pensionen skulle bestämmas till 750 kronor för en var, som av nämnda anledning nödgas avgå ur krigstjänsten. Enär Olsson varit nog olycklig att under sin militärtjänstgöring ådraga sig sin tärande sjukdom och på grund av sin tryckta belägenhet är i stort behov av den summa, som han själv anhållit om, får jag välvördsamt hemställa,

det riksdagen ville medgiva, att i Kungl. Maj:ts proposition nr 110 omnämnde förre underofficerskorporalen vid 7:de komp. av Karlskrona kustartilleriregemente nr 51 Karl Manfred Olsson må under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig livränta av 750 kronor, att utgå från och med tid, som i propositionen föreslagits.

Stockholm den 13 mars 1918.

Ulrik Leander.